

FVB-8/2011.
(FVB-30/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2011. május 17-én, kedden, 8 óra 39 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A fogyasztói csoportok tevékenységének fogyasztóvédelmi kérdései és az erre vonatkozó jogi szabályozás kialakításának szempontjai</i>	6
<i>Tájékoztatások, vélemények, felvetések</i>	7
<i>Szatmáry Kristóf államtitkár (NgM)</i>	7
<i>Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár (NgM)</i>	8
<i>Dr. Szász Károly elnök (PSZÁF)</i>	9
<i>Balogh László alelnök (PSZÁF)</i>	10
<i>Dr. Balogh Virág (GVH)</i>	10
<i>Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (KIM)</i>	12
<i>Bognár Péter (Fogyasztói Csoportok Egyesülete)</i>	13
<i>Dr. Kispál Edit (FEOSZ)</i>	14
<i>Dr. Morvai Gábor (FOME)</i>	16
<i>Dr. Eitmann Norbert (KÖFE)</i>	17
<i>Dr. Ottlakán Johanna (Tudatos Vásárlók Egyesülete)</i>	17
<i>Képviselői vélemények, felvetések</i>	19
<i>Elnöki összefoglaló</i>	24
<i>Egyebek</i>	26

Napirendi javaslat

1. A fogyasztói csoportok tevékenységének fogyasztóvédelmi kérdései és az erre vonatkozó jogi szabályozás kialakításának szempontjai
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Simon Gábor** (MSZP), a bizottság elnöke

Zsigó Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Fejér Andor (Fidesz)
 Földesi Gyula (Fidesz)
 Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
 Mágori Józsefné (Fidesz)
 Varga Gábor (Fidesz)
 Spaller Endre (KDNP)
 Tóth Csaba (MSZP)
 Balla Gergő (Jobbik)
 Z. Kárpát Dániel (Jobbik)
 Ertsey Katalin (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Szabó Zsolt (Fidesz) Zsigó Róbertnek (Fidesz)
 Boldog István (Fidesz) Fejér Andornak (Fidesz)
 Örvendi László (Fidesz) Mágori Józsefnének (Fidesz)
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) Földesi Gyulának (Fidesz)
 Simonka György (Fidesz) Varga Gábornak (Fidesz)
 Szabó Imre (MSZP) Tóth Csabának (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szatmáry Kristóf államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
 Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
 Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
 Dr. Szász Károly elnök (Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete)
 Balogh László alelnök (Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete)
 Dr. Balogh Virág irodavezető (Gazdasági Versenyhivatal)
 Bognár Péter elnök (Fogyasztói Csoportok Egyesülete)
 Dr. Kispál Edit szóvivő (Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége)
 Dr. Morvai Gábor munkatárs (Fogyasztóvédők Magyarországi Egyesülete)
 Dr. Eitmann Norbert elnök (Közép-magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesület)
 Dr. Ottlakán Johanna tanácsadó (Tudatos Vásárlók Egyesülete)
 Széchenyi László főtitkár (Társadalmi Unió)

Megjelentek

Sándor József elnök (Csepeli Fogyasztóvédelmi Egyesület)
Dr. Simonyi Endre újságíró (Rendezvény Rádió)
Dr. Kovács Krisztina (Teszt és Piac Fogyasztóvédelmi Egyesület)
Dr. Mucza Judit tanácsos (Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság)
Dr. Samu Nagy Dániel (Országgyűlési Könyvtár)
Dr. Pálfalvy Hilda (Gazdasági Versenyhivatal)
Dr. Krajcsik Szilvia jogi vezető (Országos Fogyasztóvédelmi Egyesület)
Boldizs József (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Mozolai Mónika osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Szabó Elvira kommunikációs referens (Fogyasztói és Betegjogi
Érdekvédelmi Szövetség)
Széplaki Ferenc elnök (Pest Megyei Fogyasztóvédelmi Közhasznú Egyesület)
Számadó Tamás irodavezető (Gazdasági Versenyhivatal)
Bodacz Péter (Magyar Nemzet)
Szabó Pál elnökségi tag (Fogyasztói Csoportok Egyesülete)
Kriskovics Rita (Gazdasági Kabinet)
Dr. Reichert Péter (Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete)
Péterfalvi Tamás (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Ungár Szilvia (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Pázsit Veronika (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 39 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelettel köszöntöm a Fogyasztóvédelmi bizottság tagjait, a bizottsági ülésen megjelent előadókat, illetve a bizottság ülése iránt érdeklődőket, civil szervezetek képviselőit, illetve szakmai műhelyek képviselőit.

Hölgyeim és Uraim! A mai bizottsági ülést az előzetesen meghirdetettek alapján tartanánk meg. Először is szeretném jelezni, hogy a határozatképessége megvan a bizottságnak, mind kormányzati oldalon, mind ellenzéki oldalon a bizottság tagjai képviseltetik magukat, nincs akadálya annak, hogy a mai ülésünket megkezdjük.

A napirendi javaslat elfogadását szeretném először kérni a képviselő uraktól is. Az előzetesen kiküldötteknek megfelelően ma két napirendi pontot tárgyalna meg a bizottság. Az 1. napirendi pont keretében a fogyasztói csoportok tevékenységének fogyasztóvédelmi kérdéseiről és az erre vonatkozó jogi szabályozás kialakításának szempontjairól váltanánk szót, a 2. pont pedig az Egyebek napirendi pont volna. Kérem tisztelettel a bizottság tagjaitól, hogy aki egyetért a napirenddel, most szavazatával erősítse meg. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

A fogyasztói csoportok tevékenységének fogyasztóvédelmi kérdései és az erre vonatkozó jogi szabályozás kialakításának szempontjai

Ezt a napirendi pontunkat, az 1. napirendi pontot, a fogyasztói csoportok tevékenységének fogyasztóvédelmi kérdéseire vonatkozó jogi szabályozás kialakításának a szempontjait már korábban is terveztük, nemcsak a munkatervben, hanem számos felénk érkező visszajelzés alapján, a közbülső konzultációkban is többször felvetődött, hogy érdemes ezt a témát megtárgyalni. Ennek a napirendi pontnak a keretében tájékoztatásra kértem fel és tisztelettel köszöntöm is körünkben Szatmáry Kristóf államtitkár urat a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjében. Majd kérem kollegáját is, helyettes államtitkár urat, hogy amikor a megszólalás van, akkor legyen kedves a jegyzőkönyvben regisztrálni. Tisztelettel köszöntöm Szász Károly urat a PSZÁF részéről és alelnök urat szintén, a GVH-t Balogh Virág kisasszony képviseli kollegájával - őt is köszöntöm -, és úgy tudom, hogy körünkben van a Fogyasztói Csoportok Egyesületének elnöke, Bognár Péter úr - üdvözlöm őt is - mint a konzultációnak, a vitának a résztvevő felei.

Előzetesen a bizottsági üléshez anyagot küldött a Gazdasági Versenyhivatal, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, a Fogyasztói Csoportok Egyesülete, a Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége, a Tudatos Vásárlók Egyesülete, és megkaptuk a Nemzetgazdasági Minisztérium anyagát is, amit a képviselő uraknak, hölgyeknek írásban is kiosztottunk, hogy legyen mód tanulmányozni.

Szeretném jelezni, hogy előzetesen hozzászólási szándékot jelzett - és a bizottság a múltkori konzultáció alapján igényelte, hogy ezt a bizottsági ülés elején beszéljük meg - a FEOSZ-tól dr. Kispál Edit szóvivő, a FOME-től Morvai Gábor irodavezető, jogi munkatárs, a KÖFE-től Eitmann Norbert elnök úr és a Tudatos Vásárlók Egyesületétől Ottlakán Johanna jogász, fogyasztóvédelmi tanácsadó. Kérem a bizottság egyetértését, hogy az előzetesen hozzászólási szándékot jelzett civil szakmai szervezetek képviselőinek a szót megadhatssam. A vitában természetesen van mód a helyszínen is jelentkezni, a bizottság dönthet arról, hogy az előzetesen jelzetteknek és a felkért hozzászólókon túl más a bizottsági ülés keretében megszólalhat-e, erről egyedi döntést fogunk hozni, a bizottság dönt arról, hogy még lehet-e hozzászólással a vitába bekapcsolódni.

Mindezek alapján az egész téma feldolgozásához először a kormányzat, majd a PSZÁF és a GVH képviselőit fogom megkérni, hogy indítsák el a beszélgetést, majd azt

követően ezt a kört fogjuk bővíteni és a képviselők, illetve a szakmai szervezetek bekapcsolásával vélhetőleg egy jó szakmai konzultációt lefolytatni.

Mindezek figyelembevételével akkor tisztelettel megkérem Szatmáry Kristóf államtitkár urat, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium kormányzati előterjesztői minőségében kezdje el a vitában, a hozzászólásában a gondolatsort, azt követően fogom továbbadni a szót. Államtitkár úr, öné a szó.

Tájékoztatások, vélemények, felvetések

Szatmáry Kristóf államtitkár (NgM)

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az idővel gazdálkodva, mert jó néhány felszólaló van, én csak viszonylag röviden szeretném néhány mondatban kiegészíteni azt az anyagot, amit remélem, hogy kézhez kaptak önök is. Ez nagyjából megpróbálja az elmúlt pár évre, tehát jó néhány tíz évre visszamenőleg bemutatni, hogy hogyan is alakult ennek a területnek a szabályozása.

Azzal kell kezdeni alapvetően, hogy a fogyasztói csoportokkal kapcsolatos problémákat már 2000 körül érzékelte a kormány, és született is akkor kormányhatározat, amely ezeknek a csoportoknak a tevékenységét erőteljesen korlátozta volna, azonban ez az akkori határozat nem lépett életbe. Ebből következőleg az elmúlt jó néhány évben azok a csoportok, amelyek alapvetően a banki hitelezésből ilyen vagy olyan okból kimaradtak, jelentősen e hitellehetőségek felé fordultak, amelyek nagyon sok esetben fogyasztóvédelmi problémákat vetnek föl, hiszen nem jutnak hozzá vagy csak nagyon későn, illetve sok esetben egyáltalán nem azokhoz az egyébként a fogyasztói csoport elindulásakor ígért különböző termékekhez vagy magához a hitelhez, amelyek miatt egyébként ezekbe a csoportokba beléptek.

Jelen pillanatban a Nemzetgazdasági Minisztérium áttekintette és már több egyeztetést folytatott azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehetne szabályozni és egész pontosan szigorítani vagy megtiltani a fogyasztói csoportok működését. Alapvetően mi arra az álláspontra helyezkedtünk, hogy - mint ahogy Európa néhány országában egyébként ezek a fogyasztói csoportok egyébként nem működhetnek jogszabályszerűen - egy esetleges szigorítás esetén ezeket a fogyasztói csoportokat meg kellene tiltani.

Itt egy lényeges kérdést azért hadd említsek, hogy mi van azokkal a fogyasztói csoportokkal, amelyek jelen pillanatban is működnek, hiszen azért itt azt figyelembe kell venni valamilyen szinten, hogy bizonyos fogyasztói csoportoknál, ha finoman fogalmazok, még van esély arra, hogy azok a résztvevők, akik eddig már elég komoly pénzeket tettek bele egy-egy ilyen fogyasztói csoportba, tehát ameddig bárkinek is van reménye arra, hogy ebből visszakap valamit vagy egészen azt, ami miatt beleszállt ebbe a fogyasztói csoportba, addig ezeket külön kell kezelni a mostantól esetlegesen induló fogyasztói csoportoktól. Tehát a mi elképzelésünk szerint alapvetően az új fogyasztói csoportok létrejöttét célszerű és tudjuk alapvetően tiltani, korlátozni. Ezzel kapcsolatban azonban szélesebb körű, több minisztériumot érintő jogszabály-módosításra van szükség, hiszen a Btk. módosítása is szükséges, ami másik tárcánál van, de értelemszerűen ezt a kollégákkal egyeztettük, illetve a PSZÁF-fal is folytattunk megbeszéléseket, és úgy gondolom, hogy nagyjából egy irányba tekintenek a kormányzati elképzelések ezen ügy kapcsán.

Én ennyit fűztem volna hozzá, és Kardkovács Kolos helyettes államtitkár urat kérném meg, hogy jogi szempontból egészítse ki a mondandómat.

Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár (NgM)

DR. KARDKOVÁCS KOLOS helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen a lehetőséget. Kardkovács Kolos vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára. Én abból indulnék ki a jogi szabályozás tekintetében, hogy hova nyúlik vissza ez a fogyasztói csoportokkal kapcsolatos problémakör. Nem tudom, hogy ismert-e, de maga a fogyasztói csoportok módszertana Dél-Amerikában alakult ki, tehát egy dél-amerikai megoldás, ami úgy került át Portugáliába, majd később Európába.

Mi az alapvető kérdés a fogyasztói csoportoknál? Azt kell hogy mondjuk, hogy ez bizonyos értelemben hiánypótló szerepet tölt be a piacon, és erre a hiánypótló szerepre nem mindig pozitív értelemben mondom, hogy hiánypótló szerep. Ennek az az alapvető oka, hogy a fogyasztói csoportokkal kapcsolatos problémák akkor erősödnek föl, amikor egy ország gazdaságában valamiért nagy számban nem tudnak hitelhez jutni vagy maga a hitelezés, tehát a kereskedelmi banki hitelezés nem működik. Miért mondom ezt? Azért, mert a fogyasztói csoportok alaplogikája a mi meglátásunk szerint és tanulmányozva ezeknek a csoportoknak a tevékenységét az, hogy nagy értékű ingóságok és ingatlanok megvétele úgy történik, hogy több személy alkot egy csoportot, ezek elkezdnek fizetni valamilyen részletet, és ezen részletek alapján befolyó pénzügyi alapból veszik meg a tagoknak szépen sorban azt az árut vagy ingatlant, amelyre a csoport szerveződött.

Itt rögtön több probléma is fölmerül. Az egyik probléma az, hogy időben nagyon elnyúlnak ezek a csoportok, tehát van olyan fogyasztó, aki éveken át fizet, de nem látja vagy legalábbis időben nagyon elnyújtott, hogy beszerezhesse ezt a terméket. Találkoztunk olyan panasszal is, hogy nem is kapta meg adott esetben a terméket. Tehát van egy ilyen időbeli probléma. A másik probléma szintén az időbeliséggel függ össze, hogy a csoportszervezőkkel kapcsolatosan semmilyen szervezeti vagy tőkekövetelmény, vagy más elvárás nincs, és így idővel óriási kockázatnak vannak kitéve a fogyasztók.

A másik nagy problémakör, amit ezzel kapcsolatban tapasztalunk - és itt a PSZÁF-nak és a GVH-nak nagyon széles körű gyakorlata van a fogyasztói csoportokat illetően, azt kell hogy mondjam -, hogy itt alapvetően valamilyen szempontból kiszolgáltatott emberek beszerzése történik. Részben nagyon sokszor előfordul megtévesztő reklám, tehát azzal az ígérettel lépnek be sokan, hogy valójában hitelt fognak kapni, és itt szó nincs hitelezési tevékenységről, tehát cashről, készpénzről nem lehet szó, és általában olyan személyekről is van szó, akik valamilyen módon, mondom, a hitelpiacról már nem is juthatnak forráshoz, tehát jellemzően vagy kisjövedelműek, vagy BAR-listások, vagy egyéb módon ilyen hitelfelvételben akadályozottak. Azt kell hogy mondjuk, hogy a legtöbb reklám erre is irányul, tehát ennek a kihasználását célozza, ezért tartjuk problematikusnak.

Valóban elhangzott, hogy volt már egy kormányrendelet, amely szabályozott keretek közé kívánta terelni ezt a tevékenységet. Ez nem lépett hatályba. Itt én azt tudom elképzelni, hogy részben egy időbeliség okán, tehát amikor van normálisan működő hitelpiac, akkor a fogyasztói csoportok tevékenysége visszaszorul, minden olyan esetben, mint például most is, amikor nincs megfelelő kereskedelmi hitelezési tevékenység vagy nagyon drágán lehet hitelekhez jutni, vagy dekonjunktúra van, tehát nagyon sok a nem fizető és ezért BAR-listás, azokban az esetekben fölerősödik.

Mérlegre téve az eddigi jogi tapasztalatokat, valóban az következik, hogy ma úgy látjuk, hogy több a hátránya, mint az előnye egy ilyen tevékenység megengedésének. Ezért a szabályozás koncepciója a mi olvasatunkban jelenleg - a PSZÁF-fal együttműködve és a GVH-val együttműködve - arra irányul, hogy ez a tevékenység ne legyen legális tevékenység, és valóban, ahogy államtitkár úr is említette, ezt más tagországok is felismerték, tehát azt kell hogy mondjuk, hogy ez nem lenne példa nélküli az Unióban.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a szót Szász Károly elnök úrnak, szeretném jelezni, hogy Gáva Krisztián helyettes államtitkár úr is jelen van a KIM részéről, majd államtitkár urat is kérem, hogy jöjjön közelebb egy kicsit, aki szintén ebben a felvezető körben, ha kíván szólni, akkor természetesen van rá lehetőség. Köszöntöm önt is.

Szász Károly elnök úr a PSZÁF részéről!

Dr. Szász Károly elnök (PSZÁF)

DR. SZÁSZ KÁROLY elnök (Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Úgy gondolom, hogy mi most azonos véleményen, azonos platformon vagyunk, de amikor a felügyeleti álláspontot itt ismertetem, akkor talán egy kicsit előrébb kezdeném, hiszen a fogyasztói csoport kialakulásának egy olyan természetes emberi igényre épülő alapja van, amely bizonyos feltételek mellett lehetővé teszi azt, hogy nem üzletszerűen természetesen, de zárt körben bizonyos emberek, bizonyos közösséghez tartozók egymást kölcsönösen segítsék. A probléma nem ezzel van, tehát nem ezt a természetes, önszerveződő, önszervező elveken alapuló együttműködést kívánjuk megszüntetni vagy meggátolni, hanem arról, amikor ez üzletszerű kereteket ölt, és ennek ürügyén vagy ennek látszatára épülve egy sokkal kiterjedtebb tevékenység zajlik le a fogyasztói csoport fogalma alatt. Ez azért veszélyes, mert általában - különösen az elmúlt évek pénzügyi-gazdasági válságának következtében - megpróbál a csoporton belül olyan szükségleteket, olyan igényeket kielégíteni, amelyekre valójában a bankrendszer lenne képes és a bankrendszer a maga biztonsági hálójával és felügyeleti keretek között működő rendszerében lenne képes. Tehát visszaél a fogyasztói csoport ezzel a természetes emberi igénnyel, megpróbál különböző szükségleteket csoportszinten kielégíteni, valójában akkor is, ha a kifejezéseiben, a szerződéseiben kerüli a hitelnyújtás fogalmát, és ezt megpróbálja különböző tagsági jogokkal, vásárlási jogokkal kiváltani, de facto tartamát tekintve ez a csoport hitelezési tevékenységet végez.

Amiért nem tudunk mi mint felügyelet velük szemben fellépni, és ez a dilemma az elmúlt - nem tudom - 10 évben állandóan jelentkezett, hogy amikor a fogyasztói csoport fogalma nincs meghatározva, a hitelintézeti törvény alapján közelítjük meg a kérdést. Azt látjuk, hogy a hitelintézeti törvényben a pénzügyi szolgáltatás nyújtása olyan üzletszerűségi feltételhez van kötve, amely csak összességében áll fenn a fogyasztói csoport szintjén, de nem ragadható meg külön-külön a csoportszervezőnél vagy a csoporttagoknál. Tehát amikor a pénzügyi szolgáltatás nyújtásáról beszélünk, akkor az üzletszerűség feltételezi a nyereségszerzés elemét, ez nem a csoportnál, hanem a csoportszervezőnél található meg. Ugyanakkor a csoportszervező nem nyújtja a hitelt, hanem a csoporttagok nyújtják a hitelt egymásnak ebben a körben, és náluk az üzletszerűség többi elemei megtalálhatók, de a csoportszervező szintjén ez nincs meg. Ezért a felügyelet nem tud a fogyasztói csoporttal szemben fellépni, nem tartozik ez a csoportszervező által végzett tevékenység a pénzügyi szolgáltatások körébe, és mivel nem tartozik, ezért engedélyhez sem kötött, és így indirekt módon jogosulatlan tevékenységként sem lehet kezelni.

Éppen ezért javasoltuk azt, hogy magát a fogyasztói csoportot szervező tevékenységet tiltsuk meg és a lehető legradikálisabb módon ne csak szankcionáljuk, hiszen a szankcionálás a tapasztalatok szerint jelentős eredményekre nem vezet, hiszen a csoportszervező valójában abból a forrásból fizeti ki a büntetést, amit a csoportban a csoporttagoktól összegyűjt, és ezáltal még jobban veszélyeztetjük ennek a csoportnak is a meglétét. Ezért ha lehet - és lehet, hogy ebben a kérdésben itt a felügyelet egyedül van -, a tiltás és a szankcionálás mellett büntetőjogilag is kezelnünk kellene ezt a kérdést.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom, hogy alelnök úr kívánja-e kiegészíteni. Tessék parancsolni!

Balogh László alelnök (PSZÁF)

BALOGH LÁSZLÓ alelnök (Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete): Talán csak illusztrálásképpen. Azt hiszem, három olyan kulcsszó van, amivel itt érdemes foglalkozni. Ezek a csoportok különösen a válság után kiszolgáltatott rétegeket célozzák meg, akik valamiért marginalizálódtak már a pénzügyi szektorban, mert BAR-listások, mert más okokból a bankrendszeren belül nem tudnak hitelhez jutni. Ez látszik. Megtévesztő reklámokban pénzt, megoldást, kvázi hiteleket nyújtanak. A felügyelet múlt év során, 2010 októberében két héten keresztül nem reprezentatív jelleggel, de a legolvasottabb - úgy is mondhatjuk, hogy a bulvársajtóhoz tartozó - napilapokat figyelte. Két hét alatt 144 hirdetés jelent meg fogyasztói csoportoktól, és a reklámok nagy része teljesen félrevezető vagy azt a látszatot keltette, hogy itt most valóban hitelmegoldásokat tudnak kínálni.

A második elem, hogy a szerencsejáték-elemre, tehát a sorsolásra, ami ezen fogyasztói csoportoknak a lényege, a legritkább esetben, mondatnánk, hogy soha nem hívják fel a figyelmet, tehát valóban megtévesztik a fogyasztót.

A harmadik elem az, hogy egy olyan irányba tereli el, terelheti el pont a marginalizált rétegeknél a fogyasztói szegmenseket, amely egy nagyon frusztrált és egy nagyon csalódott körhöz vezethet a végén, amelyek mindenfajta ellenőrzés nélkül állnak. Ez pedig fölveti, hogyha itt nagy problémák merülnek föl a későbbiek során, az végül is ennek az árnya, a bizalmatlanság visszavetülhet valamilyen oknál fogva a pénzügyi szektor egészére, és ez egy olyan veszély, amivel szerintem érdemes foglalkozni.

A német példa. Amikor Portugáliából Németországba, valószínűleg a portugál vendégmunkásokon keresztül ezek az első csoportszerveződési csírák megjelentek, a német hatóságok pillanatok alatt büntetőjogi tétellel illegálisnak minősítették ezt a tevékenységet. Németországban azóta ebből probléma nincs. A mi tapasztalatunk azt mutatja, hogy a Lajtától nyugatra csoportszervezői tevékenység nem látszik, tőlünk keletre van néhány ország, ahol hozzánk hasonlóan léteznek, de az Unióban a régi tagok esetében ez nem létezik.

Ezeket gondoltam még illusztrációképpen a vitához elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én köszönöm szépen. GVH, Balogh Virág kisasszony, és utána a KIM részéről helyettes államtitkár úrnak adom meg a szót. Utána adnám meg a szót a fogyasztói csoportok képviselőinek.

Dr. Balogh Virág (GVH)

DR. BALOGH VIRÁG (Gazdasági Versenyhivatal): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Balogh Virág vagyok, a GVH Fogyasztóvédelmi Irodájának vezetője. A GVH tevékenységével kapcsolatban szeretnék egy általános, rövid bevezetőt adni, és aztán azokra a problémákra rátérni, amiket a GVH az elmúlt években versenyfelügyeleti, versenypártolási tevékenysége kapcsán látott, majd pedig a lehetséges megoldási javaslatokra.

A GVH az elmúlt években összesen 23 versenyfelügyeleti eljárást indított fogyasztói csoportok tevékenységével kapcsolatban. Ez azt jelenti, hogy a tavalyi évi fogyasztóvédelmi tevékenységünknek egy jelentős része a fogyasztói csoportok megtévesztő reklámjaival való foglalatosság volt. Majdnem minden fogyasztói csoport, illetve azt mondhatjuk, hogy a piacon lévő minden fogyasztói csoport ellen indítottunk versenyfelügyeleti eljárást, amely eljárásokban a szankcióknak próbáltuk a minél szélesebb tárházát alkalmazni. A PSZÁF véleményével egyetértve, nem is a bírság az az igazi szankció, különösen a fogyasztói csoportokkal szemben, amit mi látunk. Próbáltunk ideiglenes intézkedést alkalmazni. Az

ideiglenes intézkedés egy olyan jogi eszköz, amivel már a versenyfelügyeleti eljárás során megtilthatjuk további reklámok közzétételét a cégeknek, illetve szinte minden határozatunkban szerepelt a jogsértés kimondása mellett a további reklámozástól való eltiltás.

A GVH-nak az az álláspontja, hogy a fogyasztói csoportok szervezésének a reklámozás a kulcseleme, de ahogy ez a korábbi hozzászólásokban is elhangzott, amennyiben a reklámozás valós vagy hamis reklámok, valótlan reklámok nem kerülnek közzétételre, akkor feltehetőleg a fogyasztó sem fordul a fogyasztó csoportok felé; a fogyasztói csoportok által kínált konstrukció azért nem a legjobb konstrukció a piacon.

Ezen túl versenyfelügyeleti eljárásokban próbáltuk a fogyasztói csoportok tevékenységét ellenőrizni. Több alkalommal jeleztük a jogalkotó felé az úgynevezett versenypártolási tevékenységünk körében, hogy a fogyasztói csoportok terén szabályozásra volna szükség, ez legutóbb a tavalyi évi parlamenti beszámolónkban jelent meg, ezt a bizottság tagjai számára elküldtük. Ezen felül pedig, lévén a Gazdasági Versenyhivatal nemcsak a piacok kínálati oldalára koncentrál, tehát nemcsak a vállalkozások által kifejtett magatartásokra, hanem kifejezetten fogyasztóvédelmi tevékenysége körében a piacok keresleti oldalára is, azt is gondoljuk, hogy nemcsak a vállalkozások szabályozásával lehet előrejutni egy-egy piaci fogyasztóvédelmi jellegű probléma megoldásában, hanem azzal is, hogy ha a kereseti oldalra, a fogyasztókra direkt próbálunk hatást kifejteni. Ez mindennapi szavakra lefordítva annyit jelent, hogy próbáljuk a fogyasztói tudatosságot is erősíteni. Ezért a PSZÁF-fal, NFH-val közösen, tehát a társhatóságainkkal közösen több alkalommal jelentettünk meg hirdetések a fogyasztói csoportok kockázataival kapcsolatban, pontosan azokban a lapokban, amelyekben a fogyasztói csoportok hirdetései is megjelentek, ezzel is próbálván jelezni a fogyasztók számára azt, hogy nem biztos, hogy ez a fajta konstrukció a jó, amit ők igénybe szeretnének venni.

A GVH tevékenységéből adódóan mi azt látjuk, hogy kétfajta probléma merül fel a fogyasztói csoportok tevékenységével kapcsolatban. A kétfajta problémára kétfajta jogi megoldás adható, és jelenleg is kétfajta jogi rezsimben szabályozott, illetve az egyik nem szabályozott, pontosan ez a probléma. Az egyik a tájékoztatási kérdések, a másik pedig a fogyasztói csoportban bent lévő fogyasztó és a csoport között fennálló szerződéses konstrukció kérdései.

A tájékoztatási kérdésekkel kapcsolatban azt meg kell jegyezni, hogy azok jelenleg is szabályozottak. A megtévesztő tájékoztatást, a megtévesztő mulasztást, a valótlan állításokat egy maximumharmonizációs irányelv átültetését szolgáló magyar törvény biztosítja, ez a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalmáról szóló törvény, a GVH ez alapján jár el. Mi úgy látjuk, hogy a tájékoztatás terén ennél több szabályozásra nem feltétlenül van lehetőség, főként azért is, mert az Fttv. alapjául szolgáló UCP nem engedi a túllépést a maximumharmonizáción.

A másik problémát, azt a problémát, amivel a GVH nem tud foglalkozni jelenleg hatásköri okokból, maga a szerződéses konstrukció jelenti. Tehát az a kérdés, hogy az a fajta szerződéses konstrukció, amit a fogyasztói csoportok kínálnak, valamilyen jellegű szabályozásra szorul-e, valamilyen jellegű tiltást kíván-e ezzel kapcsolatban a jogalkotó megfogalmazni, egyáltalában kívánja-e a jogalkotó azt, hogy egy ilyen fajta szerződéses konstrukció létezen a piacon.

Innen jutunk el ahhoz, hogy milyen fajta megoldások létezhetnek. A GVH az elmúlt években és most is azt gondolja, hogy nem feltétlenül tartaná hasznosnak a fogyasztói csoportok kriminalizációját. Mi azt gondoljuk, hogy a kriminalizációval az a fajta fogyasztói igény, ami egyébként több százezer fogyasztót érint - a fogyasztói csoportokkal érintett fogyasztók száma megdöbbentően magas jelenleg, megdöbbentően magas azoknak a fogyasztóknak a száma, akik jelenleg részt vesznek fogyasztói csoportban -, ezeknek a fogyasztóknak a problémáját az új csoportokra vonatkozó kriminalizációs törekvés nem

enyhítené. A jelenlegi fennálló fogyasztói csoportok szabályozása jelentené talán azt a megoldást, ami számukra megnyugtató volna.

Másrészt mindenképpen szeretném hangsúlyozni azt, hogy egyrészt a probléma pontos volumenének az ismeretében volna tanácsos az álláspontunk szerint kialakítani a szabályozási irányokat, másrészt pedig az a fajta fogyasztói igény, amit a fogyasztói csoportok kielégítenek, nem fog megszűnni a kriminalizációval, tehát azok a fogyasztók, akik jelenleg pénzhez akarnak jutni és kiszorulnak a banki hitelezés köréből, más megoldásokat fognak keresni.

A nyugat-európai példákat mi is ismerjük, azonban azt is ismerjük, hogy mind Nyugat-Európában, mind az Egyesült Államokban elég jelentős az úgynevezett fringe finance-ben, tehát pontosan a pénzügyi piac szélére szorult fogyasztókat megcélzó vállalkozásoknak a köre, elég széles ezeknek a vállalkozásoknak a tevékenységi spektruma. Emiatt gondoljuk, hogy akármilyen szabályozás is születik, nagyon óvatosan kell a definíciókkal bánni, hiszen nagyon könnyű túl széles definíciót alkotni ahhoz, hogy esetleg olyan vállalkozások is beleessenek a körbe, amelyeket nem szeretnénk, mert szerintünk hasznos tevékenységet folytatnak, egy esetlegesen túl szűk definíció viszont azt okozhatja, hogy nagyon könnyű kicsúszni a szabályozás alól. Ha mindenre rápakoljuk azt, hogy ez az egész egy kriminalizáció, egy Btk.-s tényállásírás irányába hat, akkor pedig azt gondolom - még egyszer csak ismételnem tudom magamat -, hogy nem feltétlenül látjuk azt, hogy ez a kriminalizációs törekvés megoldaná-e azokat a fogyasztói problémákat, amiket jelenleg a fogyasztói csoportok elégitenek ki. A lehető legrosszabb megoldás az lenne, ha fél év múlva egy újabb konstrukció bukkanna fel a piacon és újra szembesülnénk az egész problémával.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KIM részéről helyettes államtitkár úré a szó, és utána adom meg önnek, Bognár úr. Parancsoljon!

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (KIM)

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Üdvözlöm a bizottság tagjait és a jelen lévő érdeklődőket. Ahogy itt elhangzott, a legnagyobb problémát az eddigi időszak szabályozatlansága okozza. Ahogy alelnök úr utalt is rá, Németországban a csírájában megjelenő fogyasztói csoportok esetén sikerült olyan gyorsasággal fellépni, hogy valószínűleg ezek jelentősebb elterjedtségre nem juthattak. Nálunk azonban sajnos az a helyzet, hogy a 2000-es évek elején, amikor mutatkozott egy ilyen kormányzati szándék esetleg ezeknek a leszabályozására, végül is ez nem jutott el a hatálybalépésig. Minden bizonnyal könnyebb helyzetben lennénk akkor, hogyha valamilyen, bármilyen jellegű szabályozás lenne, most itt a konkrét tartalmi elemekbe bele nem menve, de valamilyen keretek között folyt volna eddig ez a jellegű tevékenység.

Itt az merül föl, hogy eddig egy nem tilalmazott tevékenység volt, teljesen legálisan folytathatták ezt az ilyen jellegű fogyasztói csoportok, most pedig, amikor már fokozottabban jelentkeznek és tömegesen - én ilyen harmincezres számról tudok, de nem tudom, hogy pontosan hány ezer embert érinthet a fogyasztói csoportok szervezése -, amikor az ezzel kapcsolatos és az önök által is említett ügyek a közvélemény számára is ismertté váltak, hogy ezek bebuktak, nem fizetnek bizonyos csoportok, akkor került ez igazából felszínre.

Amit én fontosnak tartanék, hogy azt szükséges megvizsgálni, és abban szerintem mindannyian egyetértünk, hogy valamiféle szabályozás kell: vagy egy szigorú szabályozás, vagy a másik alternatíva pedig a betiltás. Mindenesetre hatásvizsgálatokat kellene végezni, amely biztosítja azt, hogy tudatában leszünk annak, hogy a jelenleg a rendszerben bent lévő emberekkel mi történik, ha megszűnik ez a lehetőség.

Nyilvánvaló, ahogy ezt az előkészített háttéranyag is tartalmazta, a már meglévő, folyamatban lévő szerződéseket valahogy ki kell futtatni. Kérdés az, hogy a rendszer teljes leállításából, tehát abból, hogy új tagok már nem léphetnek be, milyen veszély keletkezik, hogy ők adott esetben nem biztos, hogy hozzájutnak így a pénzükhöz. Persze ha elvileg nem a pilótajáték elvén szervezik a tevékenységet, akkor hozzá kellene jutniuk, de mégis ennek egy társadalmi hatása lehet, hogy akárhogy is, de végső soron mondjuk egy törvényi tiltás miatt következik be az a helyzet, hogy ők esetleg nem juthatnak hozzá a pénzükhöz. Úgyhogy ezeknek a mérlegelése fontos lenne, hogy ha meg is szüntetjük a rendszert, a most már benne lévő embereket, ha lehet, a lehető legkisebb kár érje ebből a jogszabályváltozásból.

Azt emelném még ki, konkrétan a büntetőjogi kriminalizáció lehetőségéről is szólva, hogy ezt mérlegelve és a fokozatosság elvét figyelembe véve kellene elgondolkozni azon, hogy van-e szükség a büntetőjogi tiltásra vagy nincs. Adott esetben, ha az előbb említett részletesebb hatásvizsgálatnál az az eredmény születik, hogy esetleg indokolt fönntartani mégis ezeknek a fogyasztói csoportoknak a működését, csak egy nagyon szigorú keretek között, és az igazgatási szankciókat követően természetesen van lehetőség a büntetőjogi szankciókra is, ha a tevékenységfelfüggesztés eredménytelenségre vezet mondjuk majd igazgatási szankciók keretében, én abban látok egy nagy ugrást, ha a ma még legálisan végezhető tevékenység holnapról büntetőjogilag szabadságvesztéssel büntetendő lenne. De nem zárom ki természetesen ennek a megoldásnak a lehetőségét is, főleg, ha erre egy fokozott társadalmi igény is van, hogy ha olyan jelentős azoknak a száma, akik ezeknek a csoportoknak... És most itt természetesen nem akarunk bélyegezni, mert vannak nyilvánvalóan tisztességesen és a tagok érdekében eljáró fogyasztói csoportok minden bizonnyal, hanem azok, akik kihasználva mondjuk a szerencsétlen emberek szorult helyzetét, őket megkárosították és egy fokozott hátrányt idéztek elő számukra.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ebben a körben mint előre felkért hozzászóló Bognár Péter úrnak, a Fogyasztói Csoportok Egyesülete elnökének adom meg a szót. Nem könnyű a helyzete, de kérem, hogy gazdálkodjon ön is az idővel. Azt követően, konzultálva itt alelnök úrral, azt javaslom, hogy annak a négy, előzetesen hozzászólási szándékot jelzett civil szervezeti képviselőnek fogom megadni a szót nagyon röviden, maximum 5 perces időkeretben, és utána kinyitom a vitát a bizottsági tagok irányában, a végén pedig lezárjuk egy ajánlással.

Elnök úr, öné a szó.

Bognár Péter (Fogyasztói Csoportok Egyesülete)

BOGNÁR PÉTER (Fogyasztói Csoportok Egyesülete): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagy részben, amit szerettem volna mondani, az már előttem elhangzott. Mi is úgy tartjuk, ahogy Szász Károly elnök úr mondta, hogy ez a tevékenység tulajdonképpen pénzügyi tevékenység, még ha a törvény nem így rendelkezik róla. Mi is furcsálljuk azt a helyzetet, hogy egy olyan tevékenységet engednek mindenféle szabályozás nélkül folytatni, ahol több ezer, több tízezer ember pénzét kezelik. Sokkal kisebb kockázatú tevékenységeknél sokkal szigorúbb szabályozás történik ennek érdekében, hogy ilyen tevékenységet ne lehessen folytatni.

Mi anno több tájékoztatást tettünk közzé napilapokban, illetve közvélemény-kutatást is végeztünk. Itt többen említették a reklámtevékenységet, Úgy véljük, hogy nem az a legfőbb baj, hogy most a reklám mit tartalmaz önmagában, mivel ez egy írásos szerződés, amit a fogyasztó megismerhet, elolvashat, tudatába kerülhet, hanem tényleg inkább arra helyeznénk a hangsúlyt, hogy egyrészt a fogyasztó ne legyen belekényszerítve egy olyan szerződésbe, amit ő valójában nem akar, tehát legyen tudatában annak, hogy milyen papírokat ír alá, mivel

nagyon sok helyen úgy tapasztaljuk, hogy bizonyos fogyasztók igénylik azt, hogy ez a konstrukció létezhesse. Másrészt pedig, hogyha valaki egy ilyen konstrukcióba belép, az ő pénze biztosítva legyen, tehát az ő befizetései, ezek a csoportalapok, amiket ő befizet, valóban megmaradjanak és a cég ne tűnhessen el vele, vagy esetleg egyéb módon ezek a csoportalapok ne sérülhessenek.

Mi mindenképpen a szabályozásban látjuk a jövőt. Mi sem javasoljuk azt, hogy ezt a tevékenységet, úgy, ahogy van, tiltsák be. A háttéranyagunkban összegyűjtöttünk néhány fontosabb kockázatot, és erre megoldási javaslatokat is tettünk, hogy hogyan lehetne ezeket a kockázatokat csökkenteni annak érdekében, hogy lehetőleg a fogyasztói érdekek ne sérüljenek.

Mi is úgy gondoljuk, ahogy a GVH képviselője említette, hogy ha ez a konstrukció, ez a lehetőség megszűnik, akkor bizonyos fogyasztók más lehetőségek után néznek, esetleg uzsorát vesznek föl, uzsorakamatra pénzüsségeket, tehát lehet, hogy olyan pályákra térítjük akkor ezeket a fogyasztókat, amelyek még károsabbak vagy hátrányosabbak az ő szemszögéből nézve.

Nagyjából mi mindent összeírtunk a véleményünkkel kapcsolatosan a háttéranyagban, úgyhogy plusz ehhez hozzáfűznivalóm nincs. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Méltányolom az összerendezettségét is. Ahogy említettem, akkor a FEOSZ, a FOME, a KÖFE és a Tudatos Vásárlók Egyesülete képviselőiben előzetesen írásban is jelzett hozzászólásoknak maximum 5 perc időkeretben adnék szót, lehetőséget. Mindjárt kitaláljuk, hogy ezt hogy tudjuk realizálni. A kormányoldalt megkérem tisztelettel, hogy járuljon ahhoz, hogy a hiányzó képviselőtársunk helyére ott beüljenek. Egymást követően kérem majd a kollegákat, hogy mondják el, és 5 perces időkeretben maximum, azt követően kinyitom a vitát a képviselők felé, és akkor megnézzük, hogy mi a bizottsági álláspont.

FEOSZ-tól dr. Kispál Edit szóvivő. Tessék parancsolni!

Dr. Kispál Edit (FEOSZ)

DR. KISPÁL EDIT (Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége): Köszönöm szépen. Eljuttattuk mi is az észrevételeinket a bizottság tagjainak, remélem, mindenki meg is kapta, ezt nem szeretném még egyszer megismételni, illetve az eddig elhangzottakat sem, hiszen gyakorlatilag mindenki elmondta azt, hogy mik azok a problémás körök, amik mindennap felmerülnek a fogyasztói csoportok szervezése, illetve fogyasztók között.

Azért néhány pontra szeretném a hangsúlyt helyezni. Ilyen például az, ami részben elhangzott már, hogy ez egy kiszolgáltatott réteg. Tehát itt nem az átlagfogyasztóból kell kiindulni, az átlagfogyasztó feltételezhetően nem fog ezekhez a fogyasztói csoportokhoz fordulni.

Mi mint társadalmi szervezet a fogyasztók panaszaiából tudjuk ezeket az eseteket rekonstruálni. Hogy történik? Ez a gyakorlatban úgy történik, hogy a fogyasztó bemegy ezekbe az irodákba azok alapján a hirdetések alapján, amiket ezekben a bulvár- vagy nem bulvárújságokban lát, hogy BAR-listásnak is, nyugdíjasnak is, és fedezet nélkül pénzhez juttatjuk. Ezzel megy be. Nem azzal megy be, hogy ő tévét szeretne vásárolni, hogy ő autót szeretne vásárolni, hogy ő a lakását szeretné felújítani vagy netalántán venni, nem ezzel megy be. Azzal megy be, hogy kérem szépen, nekem van három hitelem, törlesztenem kellene, de nem tudom, segítsenek, adjanak pénzt, hogy azokat ki tudjam fizetni. Ezzel megy be. Ehhez képest valóban aláírja azokat a szerződéseket meg az adatlapot, a tájékoztatást. Kap tájékoztatást írásban, de mielőtt elolvassná, aláírja ezeket, sőt még utólag sem olvassa el, hónappal később sem érti, hogy mi történt vele, pedig ott van az aláírt szerződés.

Itt van a nagyon nagy probléma, hogy elhiszik az emberek, hogy szóban azt mondják, hogy persze, egy-két hónapon belül pénzhez fog jutni, nem mondják el neki, hogy 15 év múlva fogja megkapni, mert benne van a lehetőség. Azt érti, hogy 15 évig kell fizetnie, tehát azt a részét megérti a fogyasztó, de azt nem, hogy lehet, hogy csak akkor fogják kisorsolni, mert erről a sorsolásról mondjuk nem is szoktak szót ejteni, hogy ez egyáltalán így működik. Az hangzik el, hogy 1-2 hónapon belül meg fogja kapni ezt a pénzt, nem a vásárolói jogot, a pénzt. Tehát itt van az első nagyon nagy probléma, hogy ezt kell valahogy rendezni, hogy ez ne így működhessen.

A napokban jutott el hozzánk az első olyan jellegű panasz, amikor végre kisorsoltak valakit, de mégsem jutott hozzá a pénzéhez, hiszen újabb feltételeket szabott az adott fogyasztói csoport. Az adatlapja úgy volt kitöltve, hogy a nyugdíja lesz a fedezet. Elmondta, hogy nincs ingatlan a nevében, és ennek ellenére, amikor hozzájuthatott volna az összeghez - persze nem az összeghez -, akkor közölték vele, hogy tessék hozni egy 30 napnál nem régebbi tulajdoni lapot, hogy lássuk a fedezetet. Akkor volt úgy a fogyasztó, hogy hónapok óta fizet, ő előre jelezte, hogy neki nincs ingatlana, nem lesz ilyen jellegű fedezet, ennek ellenére megkövetelte, azt kell hogy mondjam, hogy teljesen jogszerűen, mert a szerződésben vagy a hosszú általános szerződési feltételekben benne volt, hogy lehet ilyenhez kötni, tehát ilyen „lehet”-ként volt benne. Éppen kötötte ehhez az adott fogyasztói csoport azt, hogy megkapná az összeget. Nem jutott hozzá. Tehát ilyen jellegű gondok is vannak.

Mik lehetnek a megoldások? Gyakorlatilag a kétféle megoldási javaslat nagyjából egyezik a mi véleményünk szerint is, mint ami itt már elhangzott. Az egyik a valóban a radikális megoldás, be kell tiltani őket, akár büntető törvénykönyvben egy tényállás, fogyasztói csoport szervezése vagy bármilyen címen gazdasági bűncselekmények közé bekerülhet, tehát ez az egyik megoldás, lehetőség. A másik az, hogy nem tiltjuk be ezeket a csoportokat, de nagyon-nagyon szigorú szabályozással keretek közé szorítjuk.

Felmerült a vagyoni biztosíték kérdésköre. Gondoljunk csak bele, hogy az utazásszervezőknek mekkora vagyoni biztosítékot kell letétbe helyezni, illetve biztosítást kötni, ezeknek a fogyasztói csoportoknak pedig gyakorlatilag semmit. Egy 500 ezer forintos törzstőkés kft.-vel is el lehet kezdeni egy ilyen, bármilyen céggel, két hónap múlva bebukik az egész, futok a pénzzel. Tehát ha abba az irányba megy el a dolog, hogy itt egy szigorú szabályozás kell, egyrészt mindenképpen meg kell fogalmazni pontosan, hogy melyek azok a vállalkozások, amelyek a fogyasztói csoport szervezésében benne vannak, hiszen most még ez sincs, tehát nem tudjuk pontosan definiálni teljes mértékben, hogy kikről beszélünk, tehát kell egy pontos definíció. Mindenképpen kell vagyoni biztosíték előírása. Csak így működhessenek ezek a fogyasztói csoportok.

A tájékoztatás tekintetében annak ellenére, hogy elhangzott, hogy a jogszabály megvan rá, természetesen megvan rá, tehát írásban meg is történik ez, de ezt valahogy át kellene vezetni, hogy ne csak abból álljon ez a tájékoztatás, hogy a fogyasztó orra elé dugjuk, aláírja és nem olvassa el, hanem valamilyen tevékeny együttműködést a fogyasztótól is elvárjunk, amit valahogy lehetne szankcionálni. Bár nem tudom, nem szankcionálni, de hogy valóban megtörtént-e ez a tájékoztatás, valóban megkapta-e, átadták-e neki, elmondták-e neki, hogy miről van szó, tehát valami kioktatás jellegnek meg kellene történnie. Hogy ezt hogyan lehet megvalósítani, nem tudom. Ad absurdum az is elképzelhető, hogy egy közjegyzői irodába elmennek a felek és ott kötik meg ezt a szerződést, ahol a közjegyző megadja ezt a tájékoztatást, most így nagyon elvadult gondolatként, de valahogy tájékoztatni kell erről a fogyasztókat.

A másik javaslatunk az, hogy mindenképpen engedélykötelessé kell tenni ezt a tevékenységet, és ha engedélyköteles, akkor valaki tudja ezt felügyelni, aki kiadta az engedélyt. Kell nyilvántartást vezetni ezekről a vállalkozásokról, így majd pontosan lehet tudni, hogy kik vesznek részt benne, hiszen azt is látnunk kell, hogy azért elég sok vállalkozás

kapcsán a vezetői körnél elég komoly összefonódások vannak, tehát némi összeférhetlenségi szabályok kialakítása is feltétlenül szükséges.

A szerződési viszonyok tekintetében pedig már most is alkalmazzák ezt a 30 napos indokolás nélküli elállási lehetőséget a fogyasztók részére, de természetesen a kiskapukat is megtalálták ezek a vállalkozások, hiszen ha már volt sorsolás vagy vállalt előtörlesztést a fogyasztó, akkor már nem áll fenn ez a lehetőség, hogy elálljon indokolás nélkül. Rendes felmondással el lehet állni, de nem kapja vissza a pénzét, amit eddig befizetett, majd csak akkor, amikor a 10-15 év lejárt. Tehát ez a másik javaslatunk, hogyha eláll a fogyasztó rendes felmondással, abban a pillanatban tessék elszámolni a feleknek egymással, ne kelljen várni rá sok-sok évet.

Röviden ennyi lett volna.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakmailag nagyon összerendezett és komoly javaslatokat tevő kiegészítés volt. Morvai Gábor urat kérem a FOME-től, majd őt Eitmann Norbert úr fogja követni.

Dr. Morvai Gábor (FOME)

DR. MORVAI GÁBOR (Fogyasztóvédők Magyarországi Egyesülete): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Résztevők! Mit tehet egy fogyasztóvédelmi civil szervezet az ilyen negatív jelenségekkel szemben, amiket munkánk során tapasztalunk? Azt kell mondjam, hogy rengeteget próbáltunk, rengeteget tettünk, ennek ellenére ez kevésnek bizonyult. A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt a Gazdasági Versenyhivatalhoz, a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósághoz rengeteg beadványt készítettünk. De azt kell hogy mondjam egy mondással élve, hogy ha valakinek tízen mondják, hogy részeg, akkor feküdjön le aludni, ugyanis ha hozzám száz ember bejön, és a százból száz azt mondja a különböző fogyasztóicsoport-szervezőkkel való szerződéskötést követően, hogy őt megtévesztették, akkor én elhiszem nekik, annak tudatában, hogy nem a tipikus tudatos fogyasztóval találkozom. Ez egy speciális réteg, ez el is hangzott ma.

Nem akarom hosszúra nyújtani a mondanivalómat. Két fontos dolog van, ami között dönteni kell: szabályozás, szigorú korlátok közé szorítás avagy tiltás.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által szakmailag és anyagilag is támogatott Pénzügyi Tanácsadó Irodahálózat debreceni irodáját is vezetem, ahol szintén ugyanaz a tapasztalatom. Rengeteg a panaszos.

Ez egy olyan probléma, amit határozott véleményem szerint nem fog megoldani a szabályozott keretek közé szorítás, már csak azért sem, mert szó esett már arról a hatályba nem lépett rendeletről, amely nagyjából próbálta leszabályozni a területet. Kérem szépen, átvették, rengeteg pontját átvették az általános szerződési feltételekben, ennek ellenére a tevékenység tulajdonképpen ezzel a jelenséggel jár. Én nem vitatom azt egyébként, hogy szükség van ilyen típusú pénzszerzési lehetőségre megszorult fogyasztók számára, de ebben a formájában ez így nem folyhat tovább. Én azt hiszem, hogy annak idején a piramisjátékok betiltásakor valami hasonló vitáról lehetett szó.

Egyértelműen a FOME álláspontja a következő. A fogyasztói csoportok szervezését pönalizálni kell, büntető törvénykönyvi tényállás kell hogy készüljön róla, és a jövőben ezt szankcionálni kell. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Eitmann Norbert elnök úr, utána pedig Otlakán Johanna fog következni.

Dr. Eitmann Norbert (KÖFE)

DR. EITMANN NORBERT (Közép-magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesület): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Megjelentek! Csak nagyon röviden pár gondolat, mert nagyon sok minden elhangzott.

Alelnök úr említette ezt a 144 hirdetést két hét alatt. Én csak egy nagyon rövid, nem reprezentatív felmérést végeztem. Két újságban egy hét alatt 43 ilyen hirdetés volt. A Gazdasági Versenyhivatal képviselője is megemlítette, hogy kellene tartalmazni azt ezeknek a hirdetéseknek, hogy szerencseem, illetőleg azokat a tájékoztatási feltételeket, amelyeket a 43-ból egy se tartalmazott.

Kiszolgáltatott réteg, marginális pozícióba jutott réteg. Azt gondolom, ezt nem kell túlragozni.

Egyetértek az elnök úrral és az államtitkár úrral is abban, hogy ezt kriminalizálni kell, azért is, mert a szankció, a bírságszankció nem visszatartó, és attól, hogy megbírságolja - egyébként nagyon helyesen - a Gazdasági Versenyhivatal ezeket a cégeket, ettől még a fogyasztó nem jut hozzá a pénzéhez és nem is jutott hozzá a pénzéhez. Ezért pedig fenntartani egy rossz konstrukciót rossz formájában, hogy ne hogy egy másik rossz formájú konstrukcióba menjen a fogyasztó, teljese értelmetlen. Úgyhogy mi is első körben és elsősorban a kriminalizálást tartjuk megoldandó lehetőségnek. Amennyiben a jogalkotó nem így dönt, akkor is nagyon-nagyon kemény és szigorú szabályozási keretek közé kell tenni ezeket a vállalkozásokat, azokon a módokon, amelyeken már elhangzott, de első körben mindenképpen azt gondolom, hogy a büntetőjogi rendezése kívánatos ezeknek a cégeknek.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kiegészítést, elnök úr. Megkérem Ottlakán Johannát a Tudatos Vásárlók Egyesületétől, hogy jöjjön és mondja el a gondolatait, onnantól kezdve a bizottság tagjainak adom meg a szót, mert az összes felvezető gondolatot... *(Dr. Szász Károly jelentkezik.)* Igen, elnök úr, akkor még önnek a végén szót adok. Tessék parancsolni, Johanna, öné a szó.

Dr. Ottlakán Johanna (Tudatos Vásárlók Egyesülete)

DR. OTTLAKÁN JOHANNA (Tudatos Vásárlók Egyesülete): Köszönöm szépen. Üdvözlök mindenkit. Nagyon nehéz a végén szólni most, mert már nagyon sok minden elhangzott. Viszont szerintünk nem kap kellő hangsúlyt ebben az egész történetben az, hogy pontosan nem ismerjük, hogy mekkora a károsultak száma és mennyi az eddig befizetett pénzüsszegek nagysága. Tehát itt van egy nagyon nagy kör. Mindenki csak becslget, körülbelül harmincezer ember, körülbelül 40-50 milliárd forint. Az állam számára se mindegy, hogy 40-50 milliárd forint a fogyasztók által már eddig befizetett összeg vagy éppen csak 10-20 millió forintokról beszélünk, nyilván ennél több, de pontos ismeret nélkül első körben ahhoz, hogy tudjuk, hogy melyik a legjobb szabályozási mód, mindenképpen szükség volna arra, hogy a jelenleg működő fogyasztói csoportokat szervező vállalkozásokat egy nagyon pontos adatszolgáltatásra kötelezzük, tehát hogy pontosan a működésük óta hány ember lépett be, mekkora pénzeszközöket fizetett be, mekkorát regisztrációs díj címén, mekkorát egyéb jogcímeken, hiszen ennek hiányában nem tudjuk meghatározni, hogy mi is a pontos jogi lépés.

Ezen túl nyilván azért ülünk itt, mert nem kérdéses, hogy valamilyen szabályozás szükséges. Jelenleg a fogyasztói csoportok részben átvették a hatályba nem lépett kormányrendelet szabályozását, de ez csak a szerződési feltételükben, a részvételi szabályzatukban jelenik meg, és egyébként a polgári törvénykönyv az irányadó. Nyilván a már futó csoportoknál a polgári törvénykönyv nem alkalmas arra, hogy kezelje a felmerülő fogyasztói problémákat, a fogyasztói csoportokat szervezőknek pedig nem céljuk, hogy

kezeljék ezeket a fogyasztói problémákat. Tehát szerintem ez is nagyon fontos, hogy ha a tiltás mellett dönt is a jogalkotó, akkor semmiképpen sem szabad elfeledkezni arról, hogy a már meglévő és konstrukcióban benne ragadt fogyasztókat milyen módon lehet kártalanítani vagy kiségiteni ebből a helyzetből, hiszen az ő helyzetükön az nem segít, hogy holnaptól nem lehet új csoportot alakítani, mert ők már befizettek összeget.

Azért, hogy a képviselő hölgyek és urak lássák, hogy pontosan miről is van itt szó. Jelenleg, ha egy fogyasztó ilyen konstrukcióba belép és szeretné visszakapni a pénzét, akkor egyedül polgári peres úton teheti ezt meg, ahol maximum arra tud hivatkozni, hogy őt megtévesztették. Azt pedig, hogy szóban őt megtévesztették, a gyakorlatban a fogyasztó nem fogja tudni igazolni, tehát még egy peres eljárás költségeivel is megterheli az egyébként már nagyon-nagyon lecsúszott fogyasztót. Egyes vélemények szerint, amit én is osztok, gyakorlatilag a fogyasztói csoportok a gyors kölcsönök és az uzsorások között helyezkednek el, a befizetett regisztrációs díjak mértékéből én inkább azt mondanám, hogy az uzsorásokhoz közelednek, tehát a büntetőjogi tiltás valóban jó ötlet, csak nem szabad elfeledkezni a már meglévő panaszosokról.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Johanna. Úgy tudom, hogy önnek ez egyébként kutatási területe is, úgyhogy biztos, hogy majd még a bizottság fogja igényelni az ön szakmai részvételét.

Többen jelentkeztek, Szász Károly elnök úr is jelentkezett, Balogh Virág is jelentkezett. Egy gyors, rövid megszólalás után hadd nyissam meg a vitát, mert végül is az érintettek, a bizottság tagjai is szeretnék a vitában hozzászólni.

Elnök úr, parancsoljon!

DR. SZÁSZ KÁROLY elnök (Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete): Csak két nagyon rövid megjegyzés. Az egyik a szabályozás. A szabályozás logikája az, hogy egyfajta fáziskéséssel lép a piacra, így működik, és amikor a piacra lép egy szabályozó elem, akkor már ott létezik egy jelenség, amivel foglalkozni kell, amit engedni kell kifutni, hiszen nem azt megelőzően indult el a szabályozás, hanem azt követően, hogy már látszottak bizonyos jelenségek. Ha ehhez korábban nyúltunk volna, persze, 10 évvel ezelőtt, akkor is volt egy állomány, akkor is volt egy fogyasztóicsopordarabszám, amellyel foglalkozni kell. Ha most nem fogunk ehhez hozzájárulni, akkor csak egyre növekszik a feladat, valóban, ha visszagondolunk arra, hogy hány problémát lehetett volna megakadályozni akkor, hogyha időben történik a szabályozás. Gondoljunk csak például a devizahitelezés problémája kialakulásának a megakadályozására.

A másik pedig, amit nagyon szeretnék röviden elmondani, hogy mi a pénzügyi közvetítőrendszer biztonságáért vagyunk felelősek. Ezt, ami itt kialakul a fogyasztói csoportoknál, úgy hívjuk, hogy egy ilyen shadow banking, tehát egy ilyen árnyékbanksi tevékenység. Ez ellen meg könyörtelenül föl kell lépni, mert ez a rendszer logikáját veszélyezteti, a biztonságát rombolja. Világos, hogy amikor ez ellen föllépünk, akkor ennek mindig vannak olyan következményei, hogy struktúrák átrendeződnek, és persze új shadow banking formák fognak kialakulni, na de ez nem lehet alapja annak, hogy ne lépünk föl a meglévők ellen. Majd amikor kialakul egy új struktúra, akkor az után fogunk menni, ez a szabályozás logikája.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem tudom, hogy... (Dr. Balogh Virág: Fél mondatot.) Fél mondat, arra van mód.

DR. BALOGH VIRÁG (Gazdasági Versenyhivatal): Bocsánat, igazából csak egy örömteli félmondat. Több megszólalásban felmerült az, hogy nincsenek adatok. A GVH-nak vannak adatai, vannak adatai kiterjedésre, vannak adatai fogyasztói számra, vannak adatai befizetett összegekre. Tehát NgM-megkeresés vagy KIM-megkeresés esetén ezeket boldogan odaadjuk. Nem állítom, hogy teljes adatok ezek, mert nyilván nem teljes szektorra kérdeztünk, tehát nem ágazati vizsgálatot folytattunk, de 23 versenyfelügyeleti eljárásban minden egyes fogyasztóicsoport-szervező cégre jelenleg vannak adataink.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy küldetést máris teljesítettünk a bizottsági ülés keretében, az egymás közti információátadást segítjük. Most akkor kíméletlenül és könnyörtelenül a bizottság tagjainak adom meg a szót, alelnök úr is jelzett, felváltva fogunk haladni, kormányoldal, ellenzéki oldal, és így tovább, az ellenzéki oldalon is többen már jelezték, hogy szólni kívánnak.

Alelnök úr, parancsolj, tiéd a szó, és utána képviselő uraknak is megadom a szót.

Képviselői vélemények, felvetések

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen. Államtitkár Urak! Elnök Urak! Hölgyek! Kedves Vendégeink! Ha viccesen szeretném mondani, akkor elnézést kérek, hogy megzavarom ezt a jó ízű szakmai vitát. Szeretnék hozzászólni mint a döntéshozó. Sok mindenre tudnék reagálni, nagyon sok minden elhangzott. Nem szeretném félórás beszéddel húzni mindannyiunk idejét, néhány dolgot viszont engedjenek meg, hogy elmondjak, néhány kérdést meg azért nem teszek fel, mert már részben megválaszolták.

Eloolvastam a bizottsági ülésre érkezett minden anyagot, amit köszönök is. Volt is némi előismeretem az ügyben, választókerületi országgyűlési képviselőként, polgármesterként pedig elég sok tapasztalatom van sajnos ezekben az ügyekben. Én ugyan nem végeztem vizsgálatokat, hogy melyik újságban hány ilyen hirdetés jelenik meg, de a fogadóóráimon erről úgy is értesülök, ha nem nézem ezeket az újságokat.

Nagyon sok mindennel egyetértek, ami itt elhangzott. Egy dologgal talán nem, hogy nem tudnánk erről az egész ügyről mindent. Ezzel nem nagyon értek egyet. Most lenne kérdésem. Részben kitértek rá, részben nem. Kétféle problémával állunk szemben. Az egyik az, hogy az elmúlt esztendőben gyakorlatilag semmiféle jogi szabályozás direkt erre a területre nem volt hatályban. A kérdésem az lenne, hogy vajon miért. Megint azzal az üggyel állunk szemben, mint a devizahiteleseknél, hogy úgy néz ki, mintha ez az ügy most esett volna be az ajtón, vagy úgy ébredtünk volna, hogy ez most lett probléma és ezzel most kellene kezdeni valamit. Természetesen lényeges, hogy ezzel az üggyel gyorsan próbáljunk meg foglalkozni és találjunk rá megoldást, de csak zárójelben jegyzem meg, hogy nyilván valahogy, valamilyen okból ez a probléma kialakult.

A bizottsági ülésre érkezett anyagokból világosan kitűnik, hogy a kormányzat, a hatóságok között folyik egyeztetés. Nyilván, aki hozzá akar szólni a döntéshozók közül, az elmondja, hogy az én véleményem az ő véleményével egyezik-e vagy nem. Az egyik része az, ami itt szóba került már, hogy ezt a tevékenységet tiltsuk be. Ez egy nagyon rövid mondat, minden benne van, és én döntéshozóként meg a bizottság alelnökeként is és a frakció munkacsoport-vezetőjeként is ezt az álláspontot fogom képviselni.

A másik része ennek az, amit úgy lehet elmondani, hogy azokkal nyilván foglalkozni kell, akik ebbe a helyzetbe kerültek, akik most nehéz helyzetben vannak azért, mert megtévesztették őket. Elhangzott itt, hogy ők nem tipikus fogyasztók, hanem ez elsősorban egy kiszolgáltatott rétegre jellemző. Tehát velük, az ő ügyükkel pedig nyilván foglalkozni kell. A kormányzat anyagaiból vagy civil szervezetek hozzászólásaiból nem az tűnt ki az én számomra legalábbis, hogy ezt tiltsuk be, és legyen, ami lesz azokkal, akik most benne vannak.

Nyilván, ha ezt az egész intézkedést, amit ebben az ügyben meg kell tenni, egy mondattal kellene jellemezni, akkor nagyon határozott és emellett természetesen körültekintő intézkedésekre van szükség, hogy a tevékenységet ne lehessen tovább folytatni, viszont azoknak, akik bajban vannak, próbáljunk segíteni. Ez ügyben nem feltétlenül kell nekem szakmai javaslatokat tenni, hiszen az itt felszólalók elmondták a véleményüket erről. Én is úgy látom a háttéranyagokból is, hogy ilyen tárgyalások folynak. Lehet, hogy a büntető törvénykönyv módosítása még a tavaszi ülészek lezárulta előtt a parlament elé jön, én ezt nem tudom megmondani, valamint a fogyasztóvédelmi törvény és az ehhez kapcsolódó törvények módosításánál azt gondolom, talán elérte a bizottsági ülés azt a célt, hogy felhívjuk a figyelmet - korábban is foglalkoztunk már ügyekkel -, hogy ezeknél a törvényt módosításoknál ezen a területen is határozott lépésekre van szükség.

Húzhatnánk ezt az ügyet tovább és vizsgálhatnánk még, és természetesen el is mondhatjuk, hogy ha ezt a problémát, a vásárlói csoportok ügyét megoldjuk, akkor azok, akik kiszolgáltatott emberek, majd másfelé fognak menni. Valószínűleg nálam hozzáértőbb emberek elmondják, hogy ez valószínűleg így lesz. De azt se felejtjük el, hogy ezek az emberek, akik nem tipikus fogyasztók, akiknek a tájékoztatatlanságát, a nehéz helyzetét kihasználták azok, akik ezt csinálják, azt érték el vele, hogy az államnak többek között nagyobb teher van a vállán és neki kell majd megoldania ezt.

Az is elhangzott itt nem egyszer, hanem többször, hogy azok a hirdetések, amelyek megjelentek, azok a vizsgálatok vagy panaszok, amelyek érkeznek, nem arról szólnak, hogy talán kicsit erőteljesebb, határozottabb törvényi szabályozással, de a területet engedve ezek, akik ezt a tevékenységet folytatják, majd meg fognak javulni - tisztelet a kivételnek természetesen - és az ügyben majd innentől kezdve be fogják tartani azokat a szabályokat. Hát most sem tartják be. Elhangzott itt, hány hirdetés van az újságban, mi hiányzik ezekből a hirdetések közül, mi hiányzik abból - ami egyébként szabályozva van -, hogy milyen módon kellene tájékoztatni az ügyfeleket erről az ügyről, és mégsem történik meg.

Rövidséget ígértem, be is fejeztem. Tehát határozott lépést javaslok a kormányzat számára, és természetesen körültekintő vizsgálatot az ügyben, hogy akik nehéz helyzetbe kerültek, azoknak a problémáját próbáljuk meg segíteni. Semmiképpen nem javaslom, hogy próbáljuk meg toldozgatni-foldozgatni ezt a területet, hátha azok, akik ezt a tevékenységet folytatják, majd megjavulnak és egy év múlva vagy fél év múlva másképpen fogják venni. Ezt a tevékenységet be kell tiltani.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm alelnök úrnak. Ellenzéki oldalon láttam Ertsey Katalint jelentkezni, és gondolom én, a további frakciók képviselői is szólni akarnak. Ertsey Katalin képviselő asszony!

ERTSEY KATALIN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az egy jó hír, ha adatok vannak, tehát azzal kezdtem volna, hogy akkor csináljunk egy felmérést, de ha vannak, akkor azt gondolom, hogy ezt viszonylag röviden le lehet zárni. Ami nincs meg adat, azt még be kell kérni.

Azt gondolom azonban, hogy az adatok önmagukban talán nem elégségesek ahhoz, hogy lássuk a hatást. Tehát én egy hatásvizsgálat elkészítését tartanám jónak, és ha ez megvan, akkor azt a nagyon szigorú korlátok közé szorítást, adott esetben bizonyos szegmensekre teljes betiltást én is jónak tartom. Ami igazán kérdéses számomra, hogy hol van kapacitás. Én nagyon aggódom azért, hogy a GVH folyamatosan csökkenő költségvetési támogatása a jelenlegi ügyek kezelésére sem elég, és nem tudom, hogy a szabályozás folytán létrejövő feladatokat hogy fogja tudni ellátni, de hát ez sajnos nem ennek a bizottságnak a hatásköre.

Egy kérdésem lenne, talán a TVE tudná vagy talán más is, hogy vannak olyan fajta, nem is feltétlenül fogyasztói csoportok, de beszerzésre alakuló, elsősorban ilyen bio, helyi termékre, fenntartható termékekre szerveződő csoportok, amik nonprofit alapon szerveződnek és azt gondolom, hogy fontos tevékenységet látnak el. Ezekről szó van-e? Nehogy ez véletlenül ráterjedjen ezekre a csoportokra. Itt nyilván az üzletszerű tevékenységet kell elsősorban betiltani. Gondolom, hogy ez is a hatásvizsgálat része lehet. Azért azt vitatnám, hogy mindent tudok mindenről. Azt gondolom, hogy vannak olyan szegmensek, amik határterületek, és ezeket is meg kellene nézni.

Csak ennyi, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Adom vissza a labdát kormánypárti oldalra, dr. Horváth Zsolt képviselőtársam, és utána megint passzolom át ide. Képviselő úr, parancsolj!

DR. HORVÁTH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is tisztelettel köszöntök mindenkit. Kaptunk egy rövid, de velős háttéranyagot a kormány részéről, a Nemzetgazdasági Minisztériumtól. Tudom, hogy akik a teremben vannak, mindenki tisztában van vele, de engedjék már meg, hogy ennek a területnek a szabályozásáról - ha mást nem, csak a jegyzőkönyv kedvéért - egy pár dátumot elmondjak, mert egyébként önmagában szerintem ez egy komoly kérdés és érdemes lenne foglalkozni ezzel is.

1997-ben a fogyasztóvédelemről szóló törvényben szabályozták először a legjobb tudomásom szerint a fogyasztói csoportokat, tehát ott definiálták, majd adtak egy fölhatalmazást a kormánynak, hogy a részletes szabályokat megalkossa. Ez eddig teljesen rendjén is van. Aztán eltele 4 év, és nem történik szabályozás. Majd meglesz a szabályozás, és a szabályozás először 2003., majd utána 2004. július 1-jével lépne hatályba, amit 2004. június 30-án kormányrendelet végleg eltöröl, majd az egész területet egy felhatalmazással átteszi a PSZÁF-hoz, hogy a szabályokat alkossa meg, ha jól olvasom a papírt. A PSZÁF-ban nem születik meg ez a szabályozás. Majd 2007 végén a PSZÁF-ról rendelkező törvénnyel véglegesen kikerül ez a probléma és ez a felhatalmazás. Aztán eltele további 3 év. Jön egy új törvény 2010-ben a PSZÁF-ról, de abban sincs benne.

Most itt ülünk az asztalnál, és arról beszélgetünk, hogy ez egy olyan terület, amely - ha szabad nem szakszóval mondani, hanem csak olyan hétköznapiasan - valakiknek rettenetesen nagy buli, és közben egy csomó ember meg károsodik, jellemzően azok, akik nem rendelkeznek olyan pénzügyi ismeretekkel vagy olyan élethelyzetben vannak, amelyből nem nagyon látnak más kiutat. Aztán néhány szerencselovag is van benne, aki azt gondolja, hogy hátha gyorsan hozzájut valamihez.

Az egésznek a szabályozatlansága bennem semmiféle kétséget nem hagy, hogy úgy, ahogy van, be kell zárni ezt a kaput, sőt, én még azon is túlmegegyek, szerintem a folyamatban lévő eseteket is végig kell vizsgálni, hogy melyik az, ami még akár folyamatában is megállítható, milyen feltételekkel, hogyan lehet, mit lehet azon a területen csinálni. De az nem kérdés, hogy meg kell szüntetni ezt az üzleti alapon történő... És ez nyilván nem érinti vagy nem kellene hogy érintse azokat a területeket, amiről képviselőtársam az előbb szólt.

De én most nem azért, hogy önöket provokáljam, és tudom, hogy nagyon nehéz kormányzati szereplőként ott kint ülni, amikor bizottsági meghallgatás van, magam is próbáltam, és nem politikai választ szeretnék önöktől kérni, de árulják már el nekem, hogy mégis mi lehetett az oka annak, hogy 11 éve nem történt semmi. *(Közbeszólások.)* 11? 14, bocsánat, 14 éve nem történt semmi, és a labda a kormánynak volt, nem a parlamentnél. Ennek mi lehet az oka? Őszintén szólva, a képviselőben ilyenkor az merül föl, hogy akkor nekünk nemcsak a fölhatalmazást kell megadni a kormánynak, hanem határidőt kell neki szabni és számon kérni. Vagy hogy kell? De hát ez a magyar parlamenti gyakorlattal ellenkezik. Mi megadtuk a fölhatalmazást, akár kormányon voltunk, akárki volt kormányon, a

parlament megadta a saját kormányának a fölhatalmazást, és azok elkészítették a rendeleteket. Nem is nagyon tudok mondani ilyet, ami ennyi időt késett volna. Ez hogyan alakult ki? Mi lehet ennek az oka? Én erre lennék őszintén kíváncsi.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel képviselő a szó. Képviselő úr, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Örvedetes, amikor ennyire megkönnyíti a dolgomat egy előttem szóló. Nagyon szépen köszönöm, hogy a kormányzati oldalon is van ennyi belátás.

Én azzal kezdtem volna és engem az döbentett meg, hogy egy év kellett ahhoz ezen kormányzati cikluson belül, hogy elénk kerüljön ez a téma, és ki tudja még, hogy hol van a vége. Nagyon örülök ennek az időrendbéli felsorolásnak is. Valóban, akkor itt a lehetőség előttünk az asztalon, hogy verjük azt a bizonyos asztalt és elérjük azt, hogy megszüntessünk egy olyan jelenséget, mely esetében a mérlegelés lehetősége véleményem szerint kizárt.

Gazdasági haszna ezen közösségeknek, fogyasztói csoportok alakításának mérhető szinten nincs, ugyanakkor messzemenőig piacromboló, piacroncsoló hatású jelenségről beszélünk. Kijelenthető az, hogy semmi szükségünk nincs erre, így az erős szabályozás igényével én nem is nagyon tudok mit kezdeni. Ha valami ennyire tökéletesen kártékony, akkor azt a kártékony jelenséget fel kell számolni. Ráadásul mivel a befizetett pénzek tekintetében kamatozás általában nem lelhető fel, ezért gazdaságlassító hatásról is beszélünk, ezt a tökekiszívó hatást is meg kellene szüntetni, mint ahogy az sem jelenthet kifogást, hogy ez a jelenség újjászületik valamilyen más néven, valamilyen más formában. Ezen fogyasztóicsoport-szerű jelenségnek a teljes felszámolása egy kiváló üzenetértékkel bírhatna azt illetően, hogy aki bármi hasonlóba kíván kezdeni Magyarországon, a magyar piacon, az bizony a megfelelő büntetőjogi következményekkel kell hogy számoljon. Tehát egy olyan pozitív értelmű láncreakció indítható el ezen terület tökéletes kriminalizálásával, felszámolásával, mely más hasonló jelenségek esetében is pozitív hatással bírhat.

Éppen ezért én Ertsey Katalin képviselőtársamhoz csatlakozom, de mégsem félnék attól, hogy adott esetben nonprofit jellegű vagy mondjuk közösségi mezőgazdaságot támogató csoportokat is fenyegetne e szabályozás, hiszen gyakorlatilag két alsorral vagy alcímmel megoldható az, hogy adott esetben egy közösség által támogatott mezőgazdasági forma vagy ilyen szövetkezés ne szenvedjen csorbát, ne szenvedjen hátrányt, ugyanakkor ezen kártékony és egyébként a normális kereskedelmi piaci mentalitástól nagyon-nagyon távol álló formákat pedig felszámoljuk.

Óriási kérdés előttem, hogy az illetékes szerveknek van-e elegendő és megfelelő jogkörökör a kezében azt illetően, hogy a törvény teljes szigorával le tudjanak sújtani és drákói szigorral járjanak el a fogyasztói csoportokkal szemben. Én nem tartom kizártnak és nem tartom elkerülhetőnek azt sem, hogy adott esetben a hirdetőt is szankcionálni és büntetni kell, természetesen egy normális figyelmeztetési kör után. A hirdetés tiltása is egy olyan út, ami járható lenne, ugyanakkor itt is fellelhető az, hogy kijátsszák új formában, internetes hirdetésekben, egyéb utakon, módokon. Sajnálatos módon megtalálja az utat a kiszolgáltató fogyasztóhoz az összes hasonló visszaélési forma, viszont a közvetítés büntetése, tiltása is - ugyanúgy, ahogy drogterjesztés esetében is, én csak ehhez a példához tudom hasonlítani - mindenképpen üdvözlendő lenne. Ami kérdésem adódik ezzel kapcsolatban, hogy van-e a tarsolyban és az eszköztárban a jövőre vonatkozóan ilyen terv és ötlet, mely szerint a közvetítőt, a hirdetőt is szankcionáljuk bizonyos mértékig valamilyen módon.

Nagyon örülök, hogy elhangzott a shadow banking kifejezése, hiszen nagyon sok esetben az egész magyarországi kereskedelmi bankrendszerre érthetjük ezt, tisztelet a

kivételnek természetesen, de látható az, hogy ez a bankrendszer nem hitelezi a magyar gazdaságot, ez a bankrendszer jelen pillanatban áthárítja azt a különadót, amit egyébként neki kellene befizetnie, uzsorába hajló büntetőkamatokkal operál példának okáért a devizahitelesek esetében. Tehát nagyon örülök, hogy elhangzott végre ez a kijelentés ezen bizottsági ülésen. Ezt próbálom egy utalásnak venni annak tekintetében, hogy végre kimondjuk azt, hogy nemcsak egyáltalán a fogyasztói csoportok, a pénzügyi eszközökkel visszaélő szervezetek felelősek a Magyarországon kialakult szociális, társadalmi válságért, hanem bizony a kereskedelmi bankok bizonyos képviselőinek is megvan az óriási felelőssége ebben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Fejér Andor képviselő úr, még Tóth Csabát láttam, és azt hiszem, hogy itt nagyjából vége is van.

FEJÉR ANDOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Jelenlévők! Köszönöm mindannyiuknak a tájékoztatást. Tulajdonképpen én egy kérdésre próbálnék választ találni, hogy elhangzott-e egyáltalán olyan mondat, amely azt erősítené meg bennünk, hogy ne tiltsuk ezt a tevékenységet. Egyetlenegy olyan szereplőtől nem hallottam olyan biztatást, hogy szükség van-e erre. Az egy dolog, hogy hiányt pótol, de az a kérdés, hogy megfelelő hatékonysággal és egyáltalán így kell-e ezt a hiányt pótolni a piacon.

Az is elhangzott, ha jól emlékszem, Morvai Gábor mondta, hogy száz esetből száz szabálytalan esettel találkoztak. Azt gondolom, hogy elég erős ez a szám ahhoz, hogy mondjuk még a Gazdasági Versenyhivatal megengedőbb magatartását se tudjam elfogadni. Én támogatom a kormány azon álláspontját, hogy tiltani kelljen ezt a tevékenységet és a PSZÁF-nak is a törekvését, ugyanis választókerületemből találkoztam már olyan tapasztalattal, hogy bármennyire körültekintően próbált valaki egy ilyen fogyasztói csoportnak úgymond a tevékenységében részt venni, fölhívta például a PSZÁF ügyfélszolgálatát, próbált érdeklődni, és természetesen elmondták, hogy nem banki tevékenységet folytató csoportról van szó, de nem tiltott tevékenység.

Én azt gondolom, hogy ez egy olyan tevékenység, ahol az lenne a minimum, hogy engedélyhez kötött tevékenységi formáról beszéljünk, de - szerintem legalábbis - ma már úgy elharapódzott ez az egész, hogy én a tiltás képviselői mellé szeretnék felsorakozni, természetesen azzal a megjegyzéssel, hogy a meglévő fogyasztói csoportok helyzetét valamilyen szinten meg kell próbálni kezelni.

Számomra az nem érv, hogy majd bedőlnek a meglévő fogyasztói csoportok, mert akkor tulajdonképpen nem fogyasztói csoportokról beszélünk, hanem piramisjátékról, ha bedőlnek. Ha ez egy normális tevékenység, akkor az adott fogyasztói csoportok kifutási ideje alatt a megfelelő bevétellel rendelkezni kell a vállalkozásoknak ahhoz, hogy ne dőljenek be. Ha bedőlnek, akkor nem is fogyasztói csoportokról, hanem még nagyobb bajról beszélünk, akkor piramisjátékról van szó.

Én csak biztatni szeretném a kormány tisztelt képviselőit, mindkét minisztérium jelen lévő képviselőit, hogy a lehető leggyorsabban, a legrövidebb időn belül próbáljuk meg ennek a jogi háttérét kimunkálni, és én a tiltásra szeretném önöket bátorítani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én köszönöm szépen. Tóth Csaba képviselő úr! Nem tudom, kormánypárti oldalon van-e még szólási igény. *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor én egy elnöki összefoglalót tennék, és utána a reagálási lehetőségeiket megadom. Tessék, képviselő úr!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen. Az elhangzott véleményekből egy valami látszik, hogy abban teljes az egység, úgy tűnik, hogy ezt a tevékenységet leginkább be kellene

tiltani. Ami fölmerült ennek az elemzése során, hogy ezt megelőzze-e egy hatásvizsgálat vagy anélkül, viszont mind a kettő esetben talán a legfontosabb ennek az időtényezője. Erre föl hívnám a figyelmet. Ha valami a tiltás irányába megy, és még el nem jut odáig ez a tevékenység, föl fog pörögni nagy valószínűséggel ezen fogyasztói csoportok szerveződése, mert ha tudják nagyon jól, itt elhangzott, hogy egyeseknek ez egy nagyon jó biznisz, erről nem szívesen mondanak le. Úgyhogy én erre hívnám föl a figyelmet, ha bármilyen megoldás is születik, az, hogy „lehető leghamarabb” meg „majd valamikor a közeljövőben”, valami határidőt kellene ennek szabni és nagyon gyorsan kellene ebben lépni, hogy meg lehessen akadályozni mondjuk ezt az elburjánzását a szerződéseknek.

Köszönöm szépen.

Elnöki összefoglaló

ELNÖK: Köszönöm szépen. Néhány gondolattal szeretném kiegészíteni az elhangzottakat, azt követően pedig megadom a lehetőséget egy gyors reagálásra az előterjesztők részéről.

Úgy érzek, hogy a bizottság tagjai között, akár kormánypárti, akár ellenzéki oldalon ültek, bizonyos alapkérdésekben nem volt nézetkülönbség. Ezt problémás területnek látjuk, problémás kérdésnek, aminek a jelenlegi helyzetét és a jövőbeni sorsát is rendezni kell. A jövőbeni sorsában én látok egy viszonylag nagyfokú konszenzust, ami abban testesül meg, és a kormányzati előterjesztésből is ezt olvasom ki, hogy az a szándék, hogy törvényi úton, de a későbbiek során ilyen fogyasztói csoport létrejövetele ne történhessen meg, ennek a tiltására kerüljön sor. Az NgM az általunk ismeretes javaslat során a fogyasztóvédelmi törvényben kívánja azt a módosítást megtenni, ami a későbbiek során létrejövő vagy létrejönni akaró fogyasztói csoportok tiltását tenné lehetővé.

A másik irányban is kell lépést tennünk, ez pedig a már működő, most létező fogyasztói csoportokra vonatkozik. Itt én hadd legyek annyiban méltányos Bognár Péter úrhoz, azt a szándékot méltányolom, hogy ők kezdeményezték a bizottságnál az egyesület képviselőjében, hogy ez a téma asztalra kerüljön, ebben önök is, akik ma működtetnek vagy képviselnek ilyen csoportot, igénylik azt, hogy valamifajta garanciális, rendezett, szabályozott környezetben működjön. Ezért azt gondolom, hogy addig is, amíg a törvényi tiltás a jövőre vonatkozóan megszületik, kell ezzel a kérdéskörrel csinálni valamit, ebben a jogalkotónak és az előterjesztőnek van feladata, hogy melyek azok a jogszabályok, amelyek módosításával, segítségével egy megfelelő, garanciális helyzetet teremtünk a ma működő fogyasztói csoportokra vonatkozóan, mert az látszik, hogy itt komoly garanciák kellenek, olyan garanciák, amik a bent lévőket védik.

Úgy érzem, abban is volt egyetértés, hogy itt a bent lévő - nagyságrendben biztos, hogy szükséges majd még nekünk információ, biztosan több tízezres nagyságrendű érintett körnek a sorsát valamilyen módon rendezni kell, no pláne, ha vannak olyanok, akik már hosszabb ideje befizettek, és mondjuk akár nem egy-kétezer, hanem százazres nagyságrendű kötelezettséget is vállaltak egy ilyen fogyasztói csoportban. Úgyhogy az a kérésem, hogy két irányban történjenek lépések: az egyik, hogy kerüljön sor jogszabályi úton annak a megalkotására, hogy a jövőben ilyen fogyasztói csoport újonnan ne jöhessen létre - úgy vélem, ebben volt egyetértés a bizottságon belül -, a másik pedig, hogy a jelenlegiekhez kötődően azok a szükséges garanciák történjenek meg, ami egyébként egy rendezett körülmények között, rendezett, ellenőrizhető, biztonságosan kezelhető feltételrendszerteremt meg, egészen a kifutásig. Valamelyik anyagban, javaslatban azt olvastam, hogy a jelenlegi fogyasztói csoportok életgörbéje addig tart, amíg a bent lévő befizetése, ezen kifut a program. Nyilvánvaló, onnantól kezdve vége, tehát újat ott sem lehet kezdeményezni, létrehozni. Nagyjából én ebben érzek a bizottságban az egyetértést.

Úgy gondolom, hogy ehhez segítségül nekünk két dolog használhat. Az egyik, hogy megfelelő szintű információt még szeretnénk kérni. Rengeteg anyagot kaptunk, a GVH-, PSZÁF-anyag is nagyon rendben volt, a civil anyagok is rendben voltak. Viszont azt látom, hogy még egy kicsi háttér-információ kell az érintettségi körről, annak a nagyságrendjéről, arról az összegről - azt hiszem, talán Ottlakán Johanna említett két számot, nem tudom, hogy ezt megalapozottan vehetjük-e, de 40-50 milliárd forintos nagyságrendről és harmincezer főről tett említést -, hogy ez körülbelül ilyen nagyságrend-e, amiről beszélünk, mert ez már nemzetgazdasági szempontból is egy ingerküszöböt elérő szintű probléma. Erről igényelnék is ilyet.

Azt szeretném kérni és javasolni, hogy amikor a jogszabályalkotásban olyan szintre elérkeztünk, hogy a bizottság ezzel érdemben tud foglalkozni, akkor a bizottság újra napirendre fogja tűzni ezt, no pláne akkor, hogyha ez egyébként a fogyasztóvédelmi törvényben történő módosulás lesz, hiszen azt eleve a bizottság hivatalból is tárgyalja. Ha korábban, azt megelőzően van olyan jogszabály, amiről úgy gondolják a jogalkotók vagy az előterjesztők, hogy érdemes bizottsági szinten róla szót váltani, akkor mi nyitottak vagyunk arra, hogy ez a dolog megtörténjen.

Nagyjából ezzel tudom most zárni ezt a kört. Megadom a lehetőséget, hogy kiegészítő, reagáló véleményeket az előterjesztői, megszólalói oldalról lehessen mondani. Ha kívánnak élni vele, akkor természetesen adok lehetőséget. NgM részéről helyettes államtitkár úr nem. Elnök úr a PSZÁF részéről?

DR. SZÁSZ KÁROLY elnök (Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete): Elnök úr olyan szépen összefoglalta, hogy nehéz ezután bármit is mondani, de azért egy helyen megszólítatva éreztem magamat, hogy a korábbi időkben mintha mulasztás történt volna a felügyelet vonatkozásában is. Nem akarom azzal megválaszolni a kérdést, hogy én 2004-2010 között nem voltam a felügyelet elnöke. Azért elődeim védelme érdekében el kell hogy mondjam, hogy 2004-ben a fogyasztóvédelmi törvényből kikerült a fogyasztói csoport fogalmának a meghatározása, és valóban bekerült a PSZÁF-törvénybe egy olyan felhatalmazás, hogy a fogyasztói csoportok szervezésére és működése felügyeletére a PSZÁF lenne hivatott, de ennek a konkrét kereteit és feltételeit egy kormányrendeletnek kellett volna meghatároznia, a kormányrendelet pedig nem készült el.

A másik megjegyzésem pedig az, hogy a meglévő fogyasztói csoportok kifuttatásáig az újak szervezése természetesen tiltott, a meglévők bővítése is tiltott, és a meglévők bezárása és befejezése a kívánatos irány. Most itt végiggondolva a beszélgetés alatt, arra készek vagyunk, és akár én vállalkozhatom is arra, hogy a felügyelet kész annak a végiggondolására, hogy hogy lehet ebben az átmeneti időben ezeknek a meglévő fogyasztói csoportoknak az ügyfeleit, állományait védeni. Nem akarok itt most semmit sem mondani, mert ez nagyon komplex kérdés, és főleg annak a felelősségét se szeretném magamra vállalni, hogy most megértve ezt a problémát, készen mutatkozva egy ilyen feladat elvállalására, gyakorlatilag magamra szívom ennek az egész problémahalmaznak a következményeit. Tehát ez egy nagyon veszélyes ügy, de készek vagyunk ebben részt venni, végiggondolni, és bizonyos kompromisszumokkal a kérdést lezárni.

Köszönöm.

ELNÖK: Elnök úr, köszönöm szépen, főleg az utolsó mondatokat. Természetesen a GVH képviselőjében megadom a szót. Tessék parancsolni!

DR. BALOGH VIRÁG (Gazdasági Versenyhivatal): Köszönöm szépen. Én is csak két rövid hozzászólást szeretnék tenni, az egyiket szintén valamiféle ilyen érintettségi okon. Az egyik képviselői hozzászólásban szó volt a GVH megengedőbb hozzáállásáról. Igazából itt az

elmúlt években elvégzett 23 eljárás szerintem bizonyítja azt, hogy a GVH nem megengedő ezekkel a fogyasztói csoportokkal kapcsolatban. Én pusztán csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy egy esetleges büntetőjogi tényállás irányába való elmozdulásnak bizony lehetnek olyan kockázatai, amit szerintem elég alaposan fel kell mérni előtte. Ettől függetlenül a GVH egy nagyon szigorú közigazgatási jogi szabályozás, illetve részleges közigazgatási jogi tiltás mellé természetesen teljes mellszélességgel oda tud állni.

A másik pedig, amit elnök úr említett, most a már meglévő fogyasztói csoportok és az abban lévő fogyasztók kezelése. Itt pedig azt a kiegészítést hadd tegyem, hogy ezeknek az embereknek, ezeknek a fogyasztóknak a helyzete azért különösen súlyos, mert a fogyasztói csoportok ugyan nem piramisjáték alapon szerveződnek, de hogy ha a fogyasztói csoport betiltásra kerül és a fogyasztói csoportba újabb tagok nem léphetnek be, akkor minden egyes fogyasztó elállásával, kilépésével - ami teljesen legális, teljesen jogszerű és a fogyasztó a saját jogával él, amikor kilép - a fogyasztói csoport létét veszélyezteti. Minél több fogyasztó lép ki egy csoportból, annál kisebb az esélye annak, hogy a fogyasztói csoport képes fennmaradni.

Tehát nagyon-nagyon paradox a helyzet, mert valahogy azt kellene megakadályozni a közösség érdekében, hogy a fogyasztók elvándoroljanak a csoportból, de hát az egyedi fogyasztónak pedig természetesen az egyéni cél függvénye az, hogy minél előbb megszabaduljon a fogyasztói csoporttól. Tehát az egyéni célok és a közösségi célok teljesen ellentétes irányba hatnak. Itt ezt a jelenséget látni kell, hogy ez nem egy jogszerűtlen dolog, a fogyasztó elállási jogával él, az egész teljesen rendben van, viszont egy olyan veszélyt tartalmaz ez a már meglévő fogyasztói csoportoknak, amit egy tiltó jellegű szabályozás esetén biztos, hogy nagyon óvatosan kell kezelni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Virág. Államtitkár úr, helyettes államtitkár úr? Parancsoljon!

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Csak Z. Kárpát képviselő úr felvetésére szeretnék reagálni. Ha nyilvánvalóan egy büntetőjogi tényállás mellett tesszük le a voksot, akkor ez esetben a fogyasztóicsoportszervezés tényállásának nyilvánvaló eleme lenne az, hogy az erre vonatkozó reklám közzététele nyilvánvalóan szervezésnek számít, tehát az a tényállást ezzel kimerítené. Úgyhogy ezzel ennek a tevékenységnek a büntetése is ez alá a tényállás alá kerülne.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy érzem, hogy végigjártuk a kört és sok minden témát érintettünk. Az elnöki összefoglaló alapján - közben néztem a frakciók képviselőire - nagyjából úgy látom, hogy ebben van egyetértésünk. Helyettes államtitkár uraknak, elnök úrnak és a civil szervezetek képviselőinek, illetve a GVH képviselőjének köszönöm szépen, hogy a bizottsági ülésen segítette ezt a nem könnyű témát feldolgozni. A bizottság nyitott arra, hogy a későbbiek során befogadó legyen ebben az ügyben. Köszönöm önöknek a részvételt. Ezzel a napirendi pontot lezárom. Megköszönöm a meghívottainknak a részvételt.

Egyebek

Az Egyebek napirendi pont keretében van két mondanivalóm, és ha megengedik, ezt megteszem. Az Egyebekben nem nagyon hosszú, amit szeretnék jelezni. A bizottság tagjait szeretném tájékoztatni arról, hogy esedékessé vált dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter úr meghallgatása, a miniszteri meghallgatása. Én június második felére teszek javaslatot. A parlament július elejéig ülni fog. Nincs akadálya szerintem, hogy egy júniusi bizottsági ülés keretében a miniszter urat meghallgassuk. Természetesen ennek az időbeli eredményét időben fogom számotokra vagy önöknek tájékoztatásul megadni.

A másik. Egyelőre még szervezés alatt van az ausztriai kiutazásunk időpontja, ahogy ebben előre tudunk lépni, akkor szólunk. Pont az említett időpontra, a tervezett május végi, június eleji időpont volt akkor, van egy olyan európai uniós összesemény, ami némiképp ezt most felülírni látszik, de abban a pillanatban, ahogy látunk biztosat, fogunk visszajelezni.

A harmadik megjegyzésem pedig a kiosztott anyagokra vonatkozik. Úgy, ahogy azt az ügyrendünk is tartalmazza, minden hozzám beérkező anyagot, ami nem személyes, hanem a bizottság egészét érinti, a bizottság tagjaival megismertetem. Ilyen értelemben ma megkapta a bizottság Szatmáry Kristóf államtitkár úr levelét, amelyben tájékoztatja a bizottságot, hogy a fogyasztóvédelmi törvényt az őszi ülészakban kívánja a kormány elé terjeszteni, illetve a FEOSZ-nak és a Magyar Energiafogyasztók Szövetségének a beadványát, ami szintén a bizottság szakmai munkáját segíti elő.

Tisztelt Bizottság! Kedves Képviselőtársaim! Ezzel az Egyebek napirendi pontot is lezárom.

Bejelentenivalója vagy közölnivalója bárkinek a bizottság részéről van-e? *(Nincs jelzés. - Széchenyi László jelentkezik.)* Hadd kérjem azt a civil szervezet képviselőitől, hogy legyen tekintettel... A bizottság hozzájárul egy mondathoz? *(Közbeszólás: Egy mondathoz.)* Egy mondathoz igen. Tessék parancsolni! *(Széchenyi László: Azért nem küldtünk meg írásban anyagot, mert jelen pillanatban a nyomdában van. Csináltunk egy ilyen körvizsgálatot ebben a témában, és hétfőtől vagy keddtől kezdve mindenkinek rendelkezésre áll a véleményünk, ami az újságban megjelenik, egy egész oldal.)* Köszönöm szépen a kiegészítést, így teljes. Miután még napirenden ügyis fogjuk tárgyalni, jókor jön az anyag, úgyhogy azzal is tudunk gazdálkodni.

Jó munkát kívánok mindenkinek! A bizottsági ülést ezzel hivatalosan is bezárom. Kellemes, szép napot, jó munkát mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 12 perc)

Simon Gábor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika